

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap 8:5-8.14-17)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Filippus tuli ühte Samaaria linna ja kuulutas neile Messiast. Aga rahvas pani seda ühel meelel tähele, mida Filippus rääkis. Nad kuulasid teda ning nägid tunnustähti, mida Filippus tegi. Sest paljudest, kes olid vaevatud kurjadest vaimudest, läksid need vaimud valju häälega karjudes välja, aga paljud, kes olid halvatud ja jalutud, said terveks. Nii oli selles linnas suur rõõm.

Kui apostlid, kes olid Jeruusalemmas, said kuulda, et Samaaria on Jumala sõna vastu võtnud, siis läkitasid nad nende juurde Peetruse ja Johannese. Peetrus ja Johannes tulid Samaariasse ja palvetasid sealsete eest, et nad saaksid Püha Vaimu, sest Vaim ei olnud alla tulnud veel kellegi peale nende seast, vaid nad olid üksnes ristitud Issanda Jeesuse nimesse. Siis panid apostlid neile oma käed peale ja nad said Püha Vaimu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 66:1-3a. 4-5. 6-7a 16.20 R:1)

R: Hõisake Jumala ees, kõik maad.

Hõisake Jumala ees, kõik maad,

mängige tema nime kirkusele.

Ülistage teda austuse ja kiitusega,

ütelge Jumalale: "Kui aukartustäratavad on sinu teod!"

R:

Kummardagu sind kogu maailm ja laulgu sulle kiitust,

laulgu kiitust sinu nimele.

Tulge ja vaadake Jumala tegusid,

aukartustäratav on tema töö inimlaste seas.

R:

Tema muutis mere kuivaks maaks

ja me läheme jalgsi läbi vetevoogude.

Rõõmustagem tema üle,

tema valitseb igavesti oma vägevuses.

R:

Kõik, kes te kardate Issandat, tulge ja kuulake,
ma räägin teile, mida head on tema minule teinud.
Jumal olgu kiidetud, sest tema ei ole ära põlanud mu palvet
ega pööranud oma heldust minust kõrvale.

R:

(Teine lugemine 1Pe 3:15-18)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Mu armsad, pidage Issandat Jeesust Kristust pühana oma südames, olge alati valmis vastama
igauhele, kes teilt küsib lootuse kohta, milles te elate. Kuid vastake tagasihoidlikult ja aupaklikult,
sest teie südametunnistus on puhas. Siis jäävad häbisse kõik, kes laimavad teie head käitumist
Kristuses – jäävad häbisse just selles, milles nad teid halvustavad. On ju parem kannatada heade
tegude pärast – kui see on Jumala tahtmine – kui et kurjade tegude pärast. Sest Kristus on pattude
pärast surnud ühel ainsal korral – õige on surnud patuste eest, selleks, et meid Jumala juurde
juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:23)

Halleluuja. Kui keegi peab minu käske,
siis minu Isa armastab teda ja me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14:15-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Ja ma palun Isa, ning
tema annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. See on tõe Vaim, keda maailm ei saa
vastu võtta, sest maailm ei näe ega tunne teda. Aga teie tunnete teda, sest ta jääb teie juurde ja on
teis enestes.

Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde. Veel pisut aega, ja maailm ei näe mind enam,
aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jääte elama. Sellel päeval te mõistate, et mina olen
Isas ja teie minus ning mina teie sees. Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind.
Aga kes mind armastab, teda armastab minu Isa, ning minagi armastan teda ja ilmutan end temale.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, õndsaks saada peaks olema tegelikult väga lihtne: tuleb armastada Jumalat, teda kiita ja ülistada, tuleb palvetada ja paluda, sest kes palub, sellele ju antakse. Tuleb laulda, tantsida, kitarri plõnnida ja viirukit suitsutada...

Noh, ja lõpuks jääb kõige pika ilu kõrval järele veel üks tähtsusetu pisiasi: tuleb täita Jumala käske. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, “Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind,” ütleb Jeesus. Selleks pole vist tõesti vaja ülikooli lõpetada, et olla võimeline mõistma, mis on Jeesuse õpetuse ütlemata jäetud osa – nimelt et see, kes ei pea tema käske, see teda ei armasta!

Üldiselt on negatiivset laadi hoiatusel suurem mõju kui positiivse rõhutamisel. Kui Jumal saatis oma prohvetid, siis tulid nad ennekõike hoiatama ja nende kuulutus kõlas ähvardavalt. Jeesus, kelle sõnumit võib samuti pidada prohvetlikuks (nagu tema kaasaegsed sageli ära märkisid), pöörab aga tähelepanu veel ühele väga tähtsale aspektile: ainult hoiatuste ja ähvarduste kaudu ei ole võimalik kedagi kasvatada heaks ja tegusaks inimeseks.

Miks saadab aga Jumal inimesele just Lohutaja Vaimu? Missugust eesmärki kannab üldse lohusus? Eks me tea, et elus tuleb ette meeleheitlikke olukordi, kus me ei saa maailmast aru, kus me ei näe lahendust oma muredele. Ühest küljest kõlab lohusus justkui valena, et ära muretse, asjad ei ole üldse nii halvad kui nad tegelikult on... Kui siia juurde lisanduksid argumendid, mis kinnitaksid, et väljapääs on olemas ja probleemid on lahendatavad, siis oleks ju pigem tegemist nõuande ja õpetusega, mitte lohususega. Kuid lohususe olemus on ennekõike lootuse andmine ja julgustamine: jah, tõepoolest, praegu me ei saa aru, praegu meil ei ole lahendust, aga oota ära, tööta selles suunas ja see lahendus tuleb ühel või teisel viisil – kui mitte siin ja praegu, siis hiljem... Ära heida meelt, oota ära! “Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde. Veel pisut aega, ja maailm ei näe mind enam, aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jääte elama.”

Armsad õed ja vennad, muidugi on Jeesuse tänasel sõnumil ka negatiivne, antud juhul rõhutamata jääv pool: “See on tõe vaim, mida maailm ei saa vastu võtta... maailm ei näe mind enam.” Ka meil ei ole garantiid, et me ise ei kuulu just sellesse maailma, mis ei saa Jeesust vastu võtta, sest taas on sellel vastuvõtmisel tingimus: “Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind.”

Kuid just lohutus, lootus ja julgustus hoiavad meid siin õigel kursil: kui meil on kõrvad, et neid Jeesuse sõnu kuulda, kui me jääme uskuma nende sisu ja üritame seda oma elus järgida, siis saame jõudu ületada oma meeleheide, tõusta pärast langemisi taas jalule ja minna edasi – vastu taastulevale Jeesusele, kas veel selles elus, või üle surmaläve. Aamen.